

ISSN 1733-5140

Nr 3 (197) 2013
24.03.2013 r.
Rok XIX, 2,00zł

Nasza Parafia

Pismo redagowane przez wiernych obu parafii w Obornikach Śląskich

Zbawienie przyszło przez krzyż

e-mail: graphito@poczta.wp.pl, <http://www.naszaparafia.sds.pl>

WRoku Wiary, który przeżywamy, nie brakuje wydarzeń, które zapraszają do spojrzenia na siebie i otaczający nas świat pod jej kątem. Wybór nowego papieża Franciszka pokazał,

jak różne może być spojrzenie z perspektywy wiary, którym kierowali się kardynałowie zgromadzeni na konklawe, od spojrzenia ludzi mediów i polityków, którym często wydaje się, że tworzą rzeczywistość i o niej decydują. Podczas gdy massmedia rysowały program dla nowego papieża, ukazując konieczność reform i zmianę nauczania Kościoła w kwestiach moralnych, co w gruncie rzeczy oznaczałoby odejście od prawdy o Bogu i człowieku, Ojciec Święty wskazał na modlitwę, świadectwo wiary i ubóstwo, będące życiem w prostocie i całkowitym zaufaniu Bogu, jako środki którymi posługuje się Kościół i które stanowią program chrześcijańskiego życia.

Kończymy Okres Wielkiego Postu, Okres Przygotowania Paschalnego. Był to czas konfrontowania własnego życia z programem, jaki zostawił nam Jezus, a przekazuje Kościół. Owoce zależą od głębi nawrócenia, do którego byliśmy zaproszeni: na ile udało się podjąć pracę nad swoim życiem, jego słabymi miejscami, na ile mieliśmy czas i odwagę stanąć przed Chrystusem i pytać, co podoba się Jemu w naszym życiu, a co potrzebuje uleczenia i naprawy? Jak wyglądała nasza modlitwa, jałmużna i post? Nawrócenie to odchodzenie od zła, od przeciętności i bylejakości, to zwrócenie się do Boga i wysiłek, by rozwijać dobro: więź z Bogiem, powołanie, codzienne obowiązki, krótko mówić, by bardziej kochać. Męka i śmierć Syna Bożego podjęte z miłości, by złożyć ofiarę przebłagalną za nasze grzechy,

pokazują, jak wielką wartość mamy w oczach Boga. Jego zmartwychwstanie i zwycięstwo nad złem i śmiercią są zaproszeniem do odwagi i nie zrażania się upadkami. Ważne, aby powstawać, aby próbować dalej, aby chcieć się zmieniać. Ojciec Święty Franciszek w jednym z pierwszych wystąpień podkreślił wielkość Bożego miłosierdzia, mówiąc że „Bóg nigdy nie męczy się przebaczeniem. Problem w tym, że to my czasem nużymy się prośbą o przebaczenie”.

Przed nami radosny czas Wielkanocy, czas święta naszej wiary. Otrzymujemy kolejną szansę odkrywania wielkości Bożego miłosierdzia poprzez liturgię, osobistą modlitwę, świętowanie w gronie rodziny i przyjaciół. Radość zwycięstwa Życia nad śmiercią podkreślają świąteczne zwyczaje, w tym pielęgnowany w naszych rodzinach zwyczaj święcenia palm i pokarmów. Dla niektórych chrześcijan zwyczaj ten stanowi jedyny motyw odwiedzenia kościoła. Świadczy to o powierzchowności wiary, ale jednocześnie jest punktem wyjścia do dalszej katechezy o sensie życia i śmierci, o miłości Boga do człowieka. Życząc radości ze Zmartwychwstania Chrystusa, głębokich przeżyć Triduum Paschalnego, zachęcam do odważnego ukazywania swoim bliskim piękna naszej wiary.

Ks. Maciej Chwarścianek SDS

INTENCJE II KRUCJATY MODLITWY ZA OJCZYZNĘ

Marzec: Aby czas Wielkiego Postu zaowocował głębszym nawróceniem do Boga oraz pojednaniem w rodzinie i w życiu społecznym.

Kwiecień: Aby w pracę charytatywną prowadzoną przez Kościół włączało się coraz więcej wolontariuszy.

Drodzy Parafianie!

Powoli kończy się okres Wielkiego Postu. Był to czas szczególnie ważny w Kościele Powszechnym. Papież Benedykt XVI ustąpił z urzędu na Stolicy Piotrowej. Dziękowaliśmy Bogu za

wszelkie łaski udzielone Kościołowi przez osiem lat pontyfikatu Benedykta XVI, który umacniał nas w wierze. 13 marca br. z radością przyjęliśmy wiadomość z Watykanu „Habemus Papam!” – „Mamy papieża!”. Został nim kardynał Jorge Mario Bergoglio z dalekiej Argentyny, który przyjął imię Franciszek. Nowy papież został przez nas i cały świat przyjęty z miłością i serdecznością. Jest to papież, który swoją pokorą, prostotą i miłością do Boga i drugiego człowieka oraz sposobem nawiązywania kontaktów przypomina nam błogosławionego Jana Pawła II. Pamiętajmy w naszych modlitwach o osobie Ojca Świętego Franciszka, wypraszając dla niego wiele łask w kierowaniu Kościołem – Łodzią Piotrową po zburzonych falach dzisiejszego świata.

Po przeżyciu rekolekcji wielkopostnych, które prowadził ks. Andrzej Drogoś SDS, przeżywaliliśmy czas wizytacji kanonicznej. Odbywa się ona w parafii co pięć lat. Ks. Arcybiskup Marian Gołębiewski spotkał się z wiernymi, odwiedził chorą osobę w domu, spotkał się z przedstawicielami szkół i grup apostołsko-modlitewnych

PAPIESKIE INTENCJE APOSTOLSTWA MODLITWY

Ogólna

Marzec: Aby wzrastało poszanowanie przyrody, ze świadomością, że całe stworzenie jest dziełem Boga, powierzonym ludzkiej odpowiedzialności.

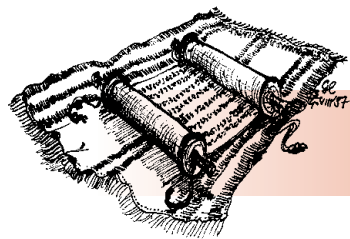
Kwiecień: Aby publiczne wyznawanie wiary i modlitwa były dla wiernych źródłem życia.

działających na terenie naszej parafii oraz z kapłanami. Kulminacyjnym punktem była uroczysta Msza św., podczas której udzielił sakramentu bierzmowania naszej młodzieży, skierował do nas pasterskie słowo i udzielił błogosławieństwa.

Przed nami Wielki Tydzień i Święte Triduum Paschalne, podczas którego w sposób szczególnie będziemy przeżywać największe tajemnice naszej wiary: mękę, śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa Pana. I chociaż Święta Wielkanocne nie są tak rodzinne i ciepłe jak Boże Narodzenie, to jednak dla nas chrześcijan mają większe znaczenie. Apostoł Paweł w 1 Liście do Koryntian (15,17) stwierdza jednoznacznie: „Jeżeli Chrystus nie zmartwychwstał, daremna jest wasza wiara”. Dlatego Zmartwychwstanie Chrystusa Pana to centralne święto w roku liturgicznym. Przeżywając obecne Święta w Roku Wiary, umocnijmy naszą wiarę w Chrystusa Zmartwychwstałego i dawajmy świadectwo naszej wiary w codziennym życiu.

Na zbliżające się Święta Wielkiej Nocy pragnę wraz z księżmi duszpasterzami złożyć najszczerze życzenia: wszystkich potrzebnych łask od Zmartwychwstałego Pana, radości i pokoju płynącego ze zwycięstwa Jezusa nad śmiercią oraz niezachwianej nadziei, że z Chrystusem, który żyje, jesteśmy w stanie przetrwać nawet najtrudniejsze chwile, oraz z odwagą iść po drogach życia i świadczyć nieustannie o zwycięstwie Chrystusa nad śmiercią.

Ks. Jacek Wawrzyniak SDS

Słowo na dziś

Słowo Boże

Niedziela Palmowa

Niedziela Palmowa rozpoczyna wielki tydzień. Liturgia tego dnia upamiętnia uroczysty wjazd, Pana Jezusa do Jerozolimy. Jak podają Ewangelieści, tłumy na widok Jezusa rzucają na drogę płaszcze, gałązki oliwna i palmowe wołając: "Hosanna Synowi Dawida: błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie". Wydawało by się że to powitanie świadczą o sukcesie misji Chrystusa, że tłum przyjął orędzie zbawcze i uznał w Chrystusie Mesjasza.

Ale jest to też pięć dni przed tragicznymi wydarzeniami na Golgocie. Dzisiaj w wielkiej radości i euforii tłumów, Chrystus wjeżdża do Jerozolimy a za kilka dni ten sam tłum będzie krzyczał „na krzyż z Nim”. Wydarzenia te uświadamiają nam, iż triumf Chrystusa jest nierozdzielnie złączony z Jego męką i śmiercią. Czerwony kolor szat, używany w tej nie-

dzieli symbolizuje krew i męczeństwo, lecz jest to dzień radosny. Wydarzenia te rozpoczynają ciąg wydarzeń, przez które dokonano się zbawienie świata.

Pan Jezus prosi uczniów, aby przyprowadzili mu osłę, na którym będzie mógł wjechać do świętego miasta. Nie prosi o jakieś wielkie i drogie rzeczy. Tłum witający Go po drodze rzucał przed niego płaszcze i gałązki zielone, każdy dawał to, co posiadał. Chrystus nie wymaga od nas wielkich rzeczy, sam posłużył się osłem, który Mu w zupełności wystarczył. Wystarczy Mu, jeśli ofiarujemy swoje serca. On nie chce naszych pieniędzy, bogactwa, wielkich rzeczy on chce żebyśmy Mu ofiarowali siebie, nasze brudne i niedoskonałe serca. On chce żebyśmy przy nim trwali z tym, co posiadamy.

Dk. Tomasz Koza SDS

Wrocław, 8 marca 2013 r.

WDZIĘCZNOŚĆ PAMIĘCIĄ SERCA...

Na ręce ks. proboszcza Jacka Wawrzyniaka z całego serca dziękujemy wspólnocie księży salwatoriaków z parafii pw. św. Judy Tadeusza i św. Antoniego Padewskiego w Obornikach Śląskich oraz wszystkim parafianom za serdeczne, pełne ciepła przyjęcie nas oraz za złożone ofiary, których suma wynosi 2369,58 zł.

Pragniemy poinformować, że 800 zł zostało przekazane na potrzeby przedszkola, natomiast 1569,58 zł zostanie przeznaczone na zakupienie sprzętu audiowizualnego w celach apostołskich wśród dzieci i młodzieży.

Niech Bóg sam będzie nagrodą za dar serca i niech błogosławi.

*Wdzięczne Siostry Św. Józefa
ze wspólnoty wrocławskiej*

Kwiaty
podziwiamy
za ich piękno.
ludzi
za ich
dobroć.
Dziękuję...

NIE GRZESZ WIĘCEJ

Scena z Ewangelii św. Jana Apostoła, w której Jezus broni kobiety pochwyconej na cudzołóstwie, jest na ogół dobrze znana. Wina kobiety była bezsporna, zgodnie z prawem należało ją ukamienować. Dlaczego ludzie tak chętnie kamienują innych? Kilka wieków temu w Holandii ludzie płacili za prawo przyglądania się egzekucji, a później publicznej sekcji zwłok. Zachowanie ludzi opisanych w Ewangelii i wspomnianych ludzi z Holandii ma te same podstawy duchowe. Skoro współuczestniczę w wymierzeniu kary, rzucając kamieniem lub wiwatując w czasie wykonywania wyroku, to znaczy, że jestem lepszym człowiekiem niż skazaniec. Czym więcej emocji u widzów lub wykonawców wyroku, tym większe poczucie, że jest się lepszym. Czasem możemy spotkać ludzi, którzy w emocjonalny i zdecydowany sposób potępiają ludzi za ich grzechy i słabości, sami mając niejedno na sumieniu. Jakby zakrywali swoje własne grzechy, budując w ten sposób swoje dobre samopoczucie.

W biblijnej scenie na pytanie: „Co mamy z nią uczynić?” Jezus milczy, tylko coś pisze na piasku. Niektórzy egzegeci uważają, że Jezus pisał na piasku grzechy tych, którzy przyprowadzili niewiastę. Na kolejne pytanie odpowiada: „Kto z was jest bez wina, niech pierwszy rzuci kamień”. Jak pisze św. Jan Apostoł, odchodzili, poczawszy od najstarszych. Jan Apostoł był najmłodszy z grona Apostołów, stąd w tym stwierdzeniu mieści się trochę złośliwości, ale i trochę prawdy. Sędziowie niewiasty odeszli, bo Jezus uświadomił im, że sami mają grzechy, być może niejednym z nich grzeszył z nią. Bali się więc, że to się wyda.

Kiedy Jezus został z niewiastą sam, zapytał ją: „Niewiasto, gdzie oni są? Nikt cię nie potępił?” A ona rzekła: „Nikt, Panie.” Rzekł do niej Jezus: „I ja ciebie nie potępiam. Idź, a od tej chwili już nie grzesz.” Jezus jej nie potępia, ale też nie mówi, że kobieta robiła dobrze: grzech nazywa grzechem.

Dzisiejszy świat chciałby każdy grzech usprawiedliwić, więcej: chciałby, żeby grzechu nie było, a wszystko, co robi człowiek, było

akceptowane. Leszek Kołakowski zauważa, że jeżeli człowiek usunie ze swojego życia świadomość, że zło istnieje, czyli że pewne postawy i czyny są złe, to zniknie również z naszego życia dobro. Jeżeli bowiem wszystko jest dobre, to prawdziwego dobra nie ma. To z kolei prowadzi do śmierci naszej cywilizacji.

Wezwania moralne, które znajdują się w Ewangelii lub z nich wynikają, są niewątpliwie wymagające; niektóre tak bardzo, że człowiek mógłby czasami pomyśleć, czy nie są ponad jego możliwości. Przykładowo: przykazanie miłości nieprzyjaciół. Czy jesteśmy w stanie przebaczyć, gdy doznamy wielkiej krzywdy? Na pewno jest to trudne, czasami człowiek potrzebuje na to czasu i wysiłku wewnętrznego. Niektórzy nie potrafią sobie z tym poradzić. Ale czy należy to przykazanie zmienić? Nie, bo nawet gdy sobie z nim nie radzimy, to przynajmniej wiemy, co w naszym życiu jest nie tak, czyli możemy doświadczyć własnej niedoskonałości.

Przypuśćmy, że wszyscy ludzie dojdą do wniosku, że cokolwiek się robi, robi się dobrze i normy moralne są niepotrzebne. Wtedy wszyscy są doskonali, bez względu na to, co robią i jak żyją; a że doskonałość jest atrybutem Boga, to wszyscy mogą się poczuć jak bogowie. Jeżeli bogowie są na ziemi, to nie potrzeba Boga w niebie. Tylko do kogo się zwrócimy, jeżeli się z tego złudzenia obudzimy?

Wymagania ewangeliczne nie są po to, aby nam pasowały, ale po to, by nas kształtowały. Dobrze, że są wymagające, dzięki temu mamy co robić do końca życia i możemy sobie uświadamiać, że Bóg jest nam potrzebny.

We fragmencie Ewangelii który omawialiśmy, z jednej strony Jezus zakazuje rzucać kamieniami na grzeszników (choć być może czasami miałyby się na to ochotę, żeby się lepiej poczuć); drugiej strony grzech nazywa grzechem. „Kto jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci kamień” mówi i dodaje: „Nie grzesz więcej”. To też nie jest łatwe, ale czyż nie piękne.

Ks. Rafał Masarczyk SDS

Zmartwychwstanie, które zmienia tchórzę w bohaterów wiary

Rozważania na Rok Wiary – cz. 7

„Jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremne jest nasze przepowiadanie, próżna jest także wasza wiara” (1 Kor 15,14). Te słowa św. Pawła skierowane do chrześcijan w Koryncie dobitnie wyrażają znaczenie wydarzenia zmartwychwstania Jezusa Chrystusa dla zasadności wiary pierwszych pokoleń chrześcijan. To wydarzenie, poświadczane przez tych, którzy widzieli Zmartwychwstałego, jest fundamentem także naszej wiary.

Bez zmartwychwstania Jezusa Chrystusa wiara w Niego jako Syna Bożego byłaby nieuzasadniona. Gdyby całe Jego życie zakończyło się tak jak życie i działalność każdego innego człowieka, czyli śmiercią, to Jego samego także trzeba by uznać tylko za człowieka – wprawdzie wielkiego i szlachetnego, może nawet genialnego, ale tylko człowieka, a nie Boga-Człowieka. Wszelkie Jego wcześniejsze apele, aby uznać w Nim kogoś wyjątkowego, trzeba by potraktować jako nieuzasadnione i kłamliwe.

Od kryzysu wiary do eksplozji wiary

Bez zmartwychwstania Jezusa Chrystusa także istnienie religii chrześcijańskiej byłoby niezrozumiałe. Wystarczy zestawić ze sobą dwa następujące fakty: śmierć Jezusa na krzyżu (umiera skazany, jako przestępca) oraz nagłe powstanie i szybkie rozszerzenie się wiary chrześcijańskiej, której główną

treść stanowi przesłanie, że On jednak żyje.

Tragiczna śmierć Jezusa na krzyżu w oczach wielu współczesnych Mu ludzi, także apostołów, musiała postawić pod znakiem zapytania całą Jego wcześniejszą naukę i działalność. Dni męki i śmierci Jezusa były dla Jego zwolenników nie tylko dniami smutku, ale także poważnego kryzysu wiary. Jak wobec takiej śmierci, poniżenia i powszechnego odrzucenia mieli bez żadnych wątpliwości dalej wierzyć w Jego Boską godność? Rodziły się wątpliwości, czy faktycznie nie był On tylko fałszywym prorokiem i bluźniercą, o co Go niejednokrotnie oskarżano. Czy jednak nie mieli racji ci, którzy Mu nie uwierzyli?

Z drugiej strony w kilkadziesiąt dni po śmierci Jezusa rodzi się nagle spontaniczna wiara w Niego jako prawdziwego i ciągle żywego Mesjasza. Tysiące ludzi stają się wyznawcami Jezusa Chrystusa. Wiara ta rozszerza się w zadziwiająco szybkim tempie, mimo że wielu ludzi ma jeszcze w pamięci Jego okrutną śmierć krzyżową.

Pomiędzy tymi wydarzeniami – Jego śmiercią i wiarą w to, że jednak dalej żyje – „coś” musiało się jeszcze wydarzyć; bez tego „czegoś” rodzi się wiele trudności w sensownym połączeniu tych dwóch wydarzeń. Uznając za historyczne wydarzenie

męki i śmierci Jezusa, a równocześnie tak mu czasowo bliski fakt powstania, istnienia i rozszerzenia się chrześcijaństwa, jedynie Jego Zmartwychwstanie może usprawiedliwić i wyjaśnić nasuwające się trudności natury psychologicznej.

Analizując tylko w aspekcie psychologicznym postawę uczniów Jezusa trzeba przyjąć, że musiało się dokonać w ich życiu jakieś wielkie, wyjątkowe i niewyobrażalne wydarzenie. W chwili śmierci Jezusa ich postawę charakteryzował lęk o własne życie, zdrada Mistrza i opuszczenie Go. Po kilku tygodniach dokonała się w nich szybka i niespodziewana przemiana duchowa. Byli pełni odwagi w głoszeniu swego przywiązania do Jezusa mimo grożącego im z tego powodu niebezpieczeństwa.

Od tchórze do bohatera

Najwyraźniej te dwa wymiary – stan ducha w chwili pojmania i śmierci Jezusa oraz w kilka tygodni po tych wydarzeniach – widać w doświadczeniu św. Piotra. W chwili sądu nad Jezusem stara się on ukryć z obawy przed utratą także swojego życia. Ten silny rybak trzęsie się ze strachu, gdy słyszy głos zwykłej służącej pytającej o to, czy i on nie jest uczniem pojmanego Nauczyciela z Nazaretu. Zaprzecza, a nawet przysięga, że nim nie jest. Potem ucieka ze łzami w oczach, słysząc pianie koguta. Ani jego, ani większości uczniów nie będzie pod krzyżem. Ze strachu o swe własne życie będą się ukrywać zamknięci w domu. Każde pukanie do drzwi będzie w nich wzbudzać paniczny lęk... „Czyżby przyszli teraz po nas?”

Jakże inaczej wygląda ten sam Piotr po kilkadziesiąt dniach, w dniu Zesłania Ducha Świętego. Staje on odważnie i z głębokim przekonaniem już nie wobec tej jednej kobiety, ale wobec tysięcy pielgrzymów przybyłych do Jerozolimy na święta. Już nie

daje krótkich urywających się odpowiedzi, ale publicznie i nie zważając na grożące mu niebezpieczeństwo, donośnym głosem przemawia: „Jezusa Nazarejczyka (...) przybiliście rękami bezbożnych do krzyża i zabiliście. (...) Tego właśnie Jezusa wskrzesił Bóg, a my wszyscy jesteśmy tego świadkami” (Dz 2,23.32). Owocem tych słów będzie chrzest około trzech tysięcy ludzi.

Tylko zmartwychwstanie Jezusa pozwala w sensowny sposób połączyć te dwie, tak odmienne postawy uczniów. Doświadczenie spotkania Zmartwychwstałego uczyniło z załęczonych uczniów odważnych głosicieli Jego orędzia. Stąd też płynie wyraźna nauka dla chrześcijan XXI wieku: Tylko ten, kto rzeczywiście doświadczył obecności Jezusa Zmartwychwstałego w swoim życiu, jest zdolny do przemiany tego życia i odważnego dawania świadectwa o swojej wierze.

Ks. Roman Słupek SDS

Duchowe drogowskazy ojca Franciszka Jordana (cz. 5)

Miłujcie pomimo ułomności!

Miłość powinna być jak matka wobec swego dziecka. Powinna być: prawdziwa, ofiarna, cierpliwa, uważna, współczująca, bezstronna, powszechna, niejednostronna, czynna w słowie i działaniu. Powinna ona obejmować wszystkich. (...) Miłujcie pomimo ułomności, pomimo błędów charakteru, pomimo niemiłych temperamentów, pomimo niezręczności, pomimo błędów moralnych. Każdy ma swoje błędy, mniejsze lub większe. Miłujcie wszystkich! Nie należy nikogo wyłączać z miłości.

PASCHA JEZUSA

– CENTRALNE WYDARZENIE DLA CHRZEŚCIJAN!

Jakie znaczenie dla mnie ma Pascha – przejście naszego Pana Jezusa Chrystusa ze śmierci do życia? Po co Jezus zmartwychwstał? Są to pytania, które winienem sobie zawsze stawiać, a szczególnie w okresie Wielkiego Tygodnia rozpoczynającego się Niedzielą Męki Pańskiej zwanej inaczej Niedzielą Palmową.

Nie zawsze zdaję sobie sprawę, że powodem zaistnienia w historii zbawienia wydarzeń zapoczątkowujących Nowy Testament jestem ja sam – człowiek. Przypominają mi o tym opisy stworzenia świata, w tym opis stworzenia człowieka w Księdze Rodzaju. To człowiek żyjący w biblijnym raju ulega Szatanowi (Wężowi). Pierwszy raz okazał nieposłuszeństwo Stwórcy, czyli zgrzeszył. I od tego momentu natura ludzka została skażona. Człowiek, czyli także i ja, staję się niewolnikiem zła, grzechu. Nie potrafię kochać drugiego do końca ale tylko do pewnego momentu. Boję się ciągłego umierania dla drugiego. Św. Paweł w liście do Rzymian powie: „Nie czynię bowiem dobra, którego chcę, ale czynię to zło, którego nie chcę”. Człowiek ciągle z tego powodu cierpi. I kto ponosi za to winę? Nikt. Taką jest natura człowieka po grzechu pierwotnym. Mówienie i nawoływanie: poświęćcie się, kochajcie się, bądźcie dla siebie dobrzy – nic nie daje. Są to tylko wezwania mo-

MA SIĘ NA WIELKANOC

Na drzewach pierwsze pąki
z zimowego snu się budzą

po Wielkim Poście radość
mocniej biją serca i dzwony

Baranek zgładził nasze grzechy
w czas Zmartwychwstania

Ma się na Wielkanoc

Jerzy Jan Abrycki

ralne. Sam o własnych siłach nie jestem w stanie jako człowiek ich wypełnić.

Bóg znając sytuację człowieka, nie chce, by on cierpiał, by był zniewolony złem. Dlatego, jak to już na początku po grzechu Adama zapowiedział, posłał na ziemię swego Syna, Jezusa Chrystusa, by On poprzez mękę, śmierć krzyżową i zmartwychwstanie przełamał ten krąg śmierci i grzechu, który nas trzyma w niewoli. Jezus dokonał tego za mnie, za człowieka, zupełnie bezinteresownie. Zwyciężył szatana, abym mógł przekroczyć barierę oddzielającą mnie od drugiego człowieka i abym mógł drugiego kochać. Abym ja i inni mogli kochać nawet swoich nieprzyjaciół. Postawił jedyny warunek: abym w to wydarzenie uwierzył. Świadoma, żywa wiara otwiera mnie na Ducha Świętego, którego daje mi Zmartwychwstały. Duch Święty mnie uzdolni do prawdziwej miłości w wymiarze krzyża.

Dlatego corocznie przygotowuję się przez okres Wielkiego Postu do świętowania i później świętuję pamiątkę wydarzeń Wielkiego Tygodnia aby umocnić się na drodze wiary, którą rozpocząłem przyjmując sakrament chrztu świętego. Z pomocą przychodzi w okresie Triduum Paschalnego Słowo Boże, a także liturgia. Liturgia bogatsza od tej na co dzień, pełna znaków, które są objaśniane w komentarzach przez wyznaczone osoby. Liturgia sprawowana we wspólnocie, którą jest parafia.

I tak będzie się działo do powtórnego przyjścia Jezusa przy końcu naszych czasów. Bóg daje mi więc co roku szansę, bym się nawrócił i żył nie lękając się różnych trudnych sytuacji w moim życiu określanych mianem krzyża. Bym żył nadzieją, że może już tu na ziemi osiągnę życie, w którym bez lęku będę potrafił okazywać miłość nawet swoim wrogom.

Ten świąteczny czas to czas mojej szczególnej przemiany. To czas mojego przejścia ze śmierci do życia. Jest to czas mojego spotkania się ze Zmartwychwstałym. Jest to moja, grzesznego i słabego człowieka, kolejna w życiu pascha.

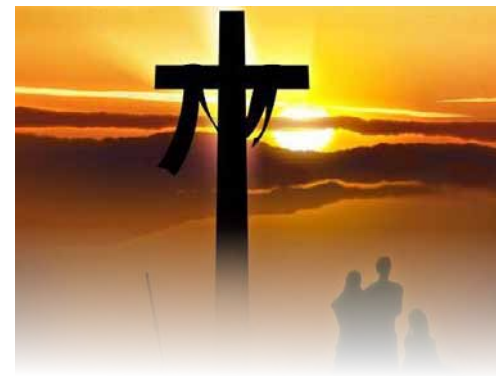
Dlatego wołam, by wszyscy uwierzyli! Chrystus zmartwychwstał! Alleluja! Chrystus żyje!

Zbigniew Stachurski

*Sławcie Pana, wzywajcie Jego imienia,
głoście Jego dzieła wśród narodów.
Śpiewajcie i grajcie Mu psalmy,
rozstawiajcie wszystkie Jego cuda.*

*Szczyćcie się Jego świętym imieniem,
Niech się weseli serce szukających Pana.
Rozważajcie o Panu i Jego potęgę,
zawsze szukajcie Jego oblicza.*

(Ps. 105, 1-4)

Z okazji świąt Wielkanocnych życzymy wszystkim czytelnikom odnowienia naszej miłości do Chrystusa dzięki rozważaniu Jego słów i dzieł.

*Życzymy, aby Zmartwychwstały Chrystus obdarzył nas wszystkich silną wiarą;
byśmy umocnieni Jego łaską umieli o nim świadczyć mimo przeciwności,
okazując prawdziwą pogodę ducha i radość płynącą z wiary.*

Redakcja

Śniadanie wielkanocne

Święcenie pokarmów świątecznych jest starym zwyczajem w Kościele. Przypomina ono prawdę, wyrażoną przez św. Pawła Apostoła tymi słowami: „Czy jecie, czy pijecie, czy cokolwiek innego czynicie, wszystko na chwałę Bożą czyńcie“ (1 Kor 10,31). Spożywanie posiłku jest też czynnością świętą, dlatego modlimy się przed i po jedzeniu, a na największe święto Zmartwychwstania święcimy także pokarmy.

Kiedy zakończymy święty post paschalny i spotkamy Chrystusa Zmartwychwstałego we Mszy Świętej wielkanocnej, powrócimy z radością do naszych domów i z Chrystusem zasiądziemy do wspólnego świątecznego stołu. Wyrzucimy wtedy sobie wzajemną życzliwość podczas składania sobie życzeń i dzielenia się poświęconym jajkiem, znakiem nowego życia.

RYTUAL RODZINNY

– ŚNIADANIE WIELKANOCNE

Ojciec rodziny, zapalając świecę (paschał rodzinny) mówi:

O.: Chrystus zmartwychwstał. Alleluja.

W.: Prawdziwie zmartwychwstał. Alleluja.

O.: Z radością gromadzimy się dzisiaj w naszej rodzinie, aby uroczysto świętować pamiątkę zmartwychwstania naszego Pana, Jezusa Chrystusa. Życzę nam wszystkim tu obecnym, aby pokój i radość zagościły w naszych sercach. Życzę, byśmy wszyscy byli świadkami zmartwychwstałego Chrystusa w dzisiejszym świecie i gdziekolwiek będziemy, byśmy oznajmiali, że Pan „rzeczywiście zmartwychwstał” (Łk 24,34). Ogarnijmy myślą i sercem wszystkich naszych krewnych i przyjaciół żyjących i zmarłych, ogarnijmy cały świat i prosimy:

Ojciec nasz...

O.: Panie Jezu Chryste, zasiądź między nami, udziel nam radości Twego zmartwychwstania; niech się okażemy Twoimi uczniami, a stół nasz niech będzie znakiem pojednania.

W.: Amen.

Okiem dziecka o Wielkanocy

W Szkole Podstawowej nr 3 w Obornikach Śląskich rozmawiałem z dziećmi o Świętach Wielkanocnych. Zadałem im dwa pytania: Czym jest Wielkanoc? W jaki sposób przygotowujesz się do Wielkanocy? Oto niektóre odpowiedzi.

Wielkanoc to święta Zmartwychwstania Pana Jezusa. Zmartwychwstanie dotyczy Pana Jezusa, który powstał żywy z grobu po swojej śmierci. Przygotowuję się dekorując cały dom. Uczestniczę w Drodze Krzyżowej.

Zuzanna, lat 10, klasa 3

Dla mnie Wielkanoc jest zmartwychwstaniem Pana Jezusa. Zmartwychwstanie jest to wyjście z piekieł, a wejście do nieba. Podobnie było z Jezusem. Wstąpił do piekieł, a trzeciego dnia zmartwychwstał. Przygotowuję się do tych świąt w ten sposób: zbieram jajmużnę, mam postanowienia wielkopostne. Modlę się wtedy, kiedy nie mogę być na Drodze Krzyżowej.

Karol, lat 11, klasa 4

Wielkanoc to święto, w którym przeżywamy zmartwychwstanie Pana Jezusa. To najważniejsze święto dla każdego katolika. Zmartwychwstanie to jak Pan Jezus powstał z grobu po trzech dniach. Przygotowuję się poprzez święcenie koszyków, dekoruję z mamą dom, jajka wieszamy na oknach. Uczestniczę w Drodze Krzyżowej i w rekolekcjach parafialnych.

Gabrysia, lat 10, klasa 3

Wielkanoc to czas, w którym przeżywamy zmartwychwstanie Pana Jezusa. Zmartwychwstanie to powstanie Pana Jezusa z grobu po trzech dniach. Przygotowuję się w ten sposób: farbujemy z rodzicami jajka, robimy różne wzorki na tych jajkach. Przygotowujemy koszyczki do święcenia. Idziemy święcić do kaplicy pokarmy. Uczestniczę wraz z rodziną w uroczystościach. Staram się jak najczęściej uczestniczyć w Mszach Świętych i w Drodze Krzyżowej.

Gabrysia, lat 10, klasa 3

Wielkanoc to święto zmartwychwstania Pana Jezusa. Pan Jezus w ten sposób wrócił do żywych. Przygotowuję się idąc do spowiedzi i przyjmując Komunię Świętą. Daję jajmużnę wielkopostną i uczestniczę w Drodze Krzyżowej.

Adrian, lat 10, klasa 3

Wielkanoc jest świętem szczęścia, w którym Jezus zmartwychwstał. Zmartwychwstanie to powstanie z grobu Pana Jezusa. Przygotowuję się do świąt malując jajka wielkanocne. Przygotowuję koszyk wielkanocny. Daję wielkanocnego zajęczka i baranka do koszyka wielkanocnego. Baranek jest znakiem Jezusa Zmartwychwstałego.

Emilia, lat 8, klasa 2

Wielkanoc to czas, w którym Jezus zmartwychwstał z grobu. Razem z rodzicami robimy post. Uczestniczę w Drodze Krzyżowej. Nie bawię się hucznie.

Julia, lat 8, klasa 2

Wielkanoc to święto, gdy Bóg zmartwychwstał, żeby nas zbawić. Zmartwychwstanie to pójście do nieba. Jezus zmartwychwstał dnia trzeciego, w niedzielę. Przygotowuję się robiąc baranka z masła. Malujemy kolorowe jajka. Robię babkę piaskową. Uczestniczę w Drodze Krzyżowej.

Maja, lat 9, klasa 2

To noc, kiedy Pan Jezus zmartwychwstał. Zmartwychwstanie to jak ktoś idzie do nieba. To też, gdy ktoś odżywa. Przygotowuję się malując jajka, pomagam piec ciasto. Uczestniczę także w Drodze Krzyżowej.

Kamila, lat 9, klasa 2

Wielkanoc to jest takie święto, gdzie świętujemy zmartwychwstanie Pana Jezusa, który powstał z grobu. Przygotowujemy z rodziną koszyk wielkanocny: chleb, kiełbasa, masło, sól, pisanki. Chodzę do kościoła i jestem ministrantem.

Kacper, lat 8, klasa 2

Na Wielkanoc dzieli się jajkiem z rodziną i idzie się do kościoła. Zmartwychwstanie jest wtedy, gdy ktoś umarł i powstał do życia. Znam Pana Jezusa, który Zmartwychwstał!!! Przygotowuję się szykując koszyk wielkanocny: sól, masło, pieprz, kiełbaska, jajka, baranek.

Adrianna, lat 8, klasa 2

Wielkanoc to Zmartwychwstanie Pańskie. Jezus powstał z grobu po trzech dniach. W Wielkim Poście uczestniczę w Drodze Krzyżowej – staram się być na każdej. Razem z siostrami robimy pisanki i idę święcić pokarmy.

Kasia, lat 8, klasa 2

Są to odpowiedzi uczniów klas drugich i trzecich oraz jednego ucznia z klasy czwartej szkoły podstawowej. W ten sposób dzieci rozumieją święta Wielkanocne. Dziękuję wszystkim uczniom, którzy mieli odwagę udzielić odpowiedzi na moje pytania!

Ks. Michał Gołębiowski SDS

NIOSŁEŚ KRZYŻ, JEZU

Niosłeś krzyż, Jezu, a gawiedź się śmiała, gdy Cię ukrzyżowali, pod krzyżem Twoja Matka stała.

Przybili Cię do krzyża – cierpiałeś za ludzkie niegodziwości, a gwoździe zmiażdżyły Ci u rąk i nóg kości.

Wisiałeś na krzyżu w koronie cierniowej, nim skonałeś, pochyliłeś głowę.

Zmartwychwstałeś, Jezu – Święto Zmartwychwstania mamy.

Żyjmy godnie – to gdy nadejdzie nasza godzina,

u Twego Ojca się spotkamy.

Irena Kwiatkowska

PIELGRZYMKA DO JEROZOLIMY

Kwiecień 2012

Bazylika Grobu Pańskiego w Jerozolimie otacza ramieniem swoich murów Świętą Górę Chrześcijan.

Na Golgotę wchodzi się jak na kościelny chór po bardzo stromych schodach.

Można dotknąć ręką skały, na której postawiony był krzyż. Prawosławni palą tam stale mnóstwo świec.

A grób jest poniżej. W przedsionku kamień, na którym namaszczeni Ciała na pogrzeb.

Teraz namaszczają kamień oliwą i zbierają go na chusteczki i wiozą do domów relikwie, korpuskuły tamtej oliwy, tamtej krwi.

Przed grobem drugi kamień, przy którym anioł powiedział niewiastom: "Nie szukajcie Go tutaj. Nie ma Go tu."

A na dole, pod bazyliką, czarna postać Świętej Heleny. To miejsce, gdzie znalazła krzyż. Wokół w ścianach wyrte setki krzyży...

Wybieram jeden... palec wędruje wzdłuż i wszecz tego krzyża. Mój krzyż... Ksiądz przewodnik mówi: Będziecie teraz świadkami. Powiedzcie im: Widzieliśmy. Grób jest pusty.

Pielgrzym

Salonik Czterech Muz
Patronat Gminy Oborniki Śląskie
55-120 Oborniki Śl., ul. Piłsudskiego 13
tel. 669 346 544

Wystawa fotografii z Ziemi Świętej „Pójść śladami”

autorstwa Jolanty i Zdzisława Nitków

Wystawę można oglądać w czasie koncertów
oraz dyżurów (środa-czwartek 15.00-17.00)
oraz na telefon

Wstęp wolny

Czuwanie młodych w Trzebini

9 marca 2013 r. wraz z księdzem Michałem Gołębiowskim i klerykami z Bagna uczestniczyliśmy w czuwaniu w Trzebini, którego hasło brzmiało "Jestem katolem".

Zebrała się tam młodzież z całej Polski, która w tym roku staje przed nowymi wyzwaniami i trudnymi wyborami. Najważniejszym z nich jest matura. Wyjazd ten był dla nas wspaniałym przeżyciem. Dzięki niemu poznaliśmy historię i świadectwo człowieka, który ma niesamowitą siłę wiary mimo ciężkich przeżyć. Raper Dobromir "Mak" Makowski w oryginalny sposób trafia ze swoim przekazem do młodych ludzi. Mówi o tym, co w życiu jest najważniejsze i ostrzega, jakich błędów nie popełniać. Dostał od Boga drugą szansę i wykorzystuje ją, organizując konferencje na terenie całej Polski.

Na czuwaniu nie zabrakło modlitwy ani Drogi Krzyżowej. Mimo złych warunków pogodowych i minusowej temperatury wraz z księżmi i siostrami zakonnymi, ramię w ramię ruszyliśmy przeżyć ostatnie chwile życia Pana Jezusa. Na adoracji w zupełnej ciszy i obecności kilkudziesięciu pogrążonych w modlitwie osób obecność Pana Jezusa była doskonale wyczuwalna.

"Gdzie dwóch albo trzech gromadzi się w Moje imię, tam jestem pośród nich."

O północy odbyła się uroczysta Msza Święta. Podczas niej śpiewała grupa uzdolnionej młodzieży, dzięki której cały wyjazd zapadł jeszcze głębiej w nasze serca. Pamiętajmy, że kto śpiewa, ten dwa razy się modli.

Duże wrażenie zrobiła na nas atmosfera spotkania. Pomimo tego, że w Trzebini byliśmy pierwszy raz, nie czułyśmy się nieswojo, ale jak wśród przyjaciół. Byliśmy jak jedna wielka rodzina. Nikt nie był osamotniony i każdy

w to spotkanie wniósł cząstkę siebie. Czekamy z niecierpliwością na następny wyjazd.

Hasło czuwania, słowa Dobromira oraz przeżycie Drogi Krzyżowej, Mszy Świętej i adoracji składały się w jedną całość. Zrozumieliśmy, że przez życie należy iść wraz z Panem Bogiem i z Nim podejmować wszelkie decyzje, nie wstydzić się naszej wiary i być dumnymi z tego, że jesteśmy katolikami.

A czy Ty jesteś prawdziwym katolem? :)

Joanna Konieczna i Aneta Kwasek

OLIMPIADA TEOLOGII KATOLICKIEJ Etap diecezjalny we Wrocławiu

28 lutego 2013 r. mieliśmy niespotykaną okazję reprezentowania Liceum Ogólnokształcącego im. Karola Holteia w Obornikach Śląskich w konkursie Wiedzy Teologicznej pod przewodnictwem ks. Michała Gołębiowskiego i ks. Andrzeja Waclawka. II etap konkursu odbył się we Wrocławiu w Metropolitalnym Wyższym Seminarium Duchownym.

Tegorocznym tematem konkursu było życie św. Piotra i św. Pawła. Konkurencja była naprawdę duża. Prócz naszej czwórki – Bożeny Łabik, Moniki Dziudy, Konrada Kubiaka i Moniki Pawlak – udział brało jeszcze wielu uczestników z całej diecezji. Niestety w tym roku nikomu z nas nie udało się uplasować na podium. Pierwsze trzy miejsca należały do uczniów ze szkół wrocławskich. Udział w konkursie pomimo porażki oceniamy pozytywnie, ale już sobie obiecaliśmy, że za rok wywalczymy sobie miejsce na podium.

Bożena Łabik,
Monika Dziuda, Konrad Kubiak

Wszystkim słuchaczom, wykładowcom, pracownikom różnych instytucji kościelnych i państwowych, studentom zaprzyjanych uniwersytetów dolnośląskich i z całej Polski życzymy doświadczenia szczególnej tradycji wielkanocnej i nowych szczęśliwych przeżyć, ale przede wszystkim, by Wielkanoc umocniła Waszą wiarę, podniosła na duchu i napełniła Wasze serca radością.

Życzymy obfitych łask i błogosławieństw oraz pełnych pokoju i nadziei Święt z radosnym Alleluja!

Prezes Irena Malkiewicz, Zarząd i Rada Naukowa SUTW „Atena” w Obornikach Śląskich

Imieniny duszpasterzy w parafii NSPJ

Imieniny ks. proboszcza Macieja Chwarścianka – 25.02.2013

Imieniny ks. Romana Słupka – 28.02.2013

PRZED OBRAZEM "JEZU, UFAM TOBIE"

Pewnym krokiem
idzie naprzód
już tyle lat...

Prawa ręka
nie drętwieje
wiecznie błogosławi...

Wodospady łask
huczą na boki...

Zwijam się w kłębek
w doczesnej ławce

Grzeję swą duszę
w miłosierdziu...

Jolanta Nitka

Pielgrzymka w Roku Wiary śladami błogosławionego Jana Pawła II

Trzebinia–Wadowice–Zakopane–Ludźmierz–
–Kalwaria Zebrzydowska–Kraków Łagiewniki–Czerna

PROGRAM

1 dzień – poniedziałek, 17 czerwca 2013 r.

6.00 – wyjazd z Obornik Śląskich

Trzebinia – sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej – Msza św., modlitwa w kaplicy fatimskiej, oprowadzenie po sanktuarium i klasztorze księży salwatorianów

Wadowice – zwiedzanie miejsc związanych z błogosławionym Janem Pawłem II

Zakopane Olcza – modlitwa w Sanktuarium Matki Bożej Objawiającej Cudowny Medalik

Zakopane Krzeptówki – modlitwa i zwiedzanie sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej

19.00 – kolacja, czas wolny

Nocleg w Zakopanem

2 dzień – wtorek, 18 czerwca 2013 r.

7.30 – śniadanie

8.00 – wyjazd z Zakopanego

Ludźmierz – sanktuarium Matki Bożej Ludźmierzkiej Gaździny Podhala

9.00 – Msza św., modlitwa i zwiedzanie sanktuarium

Kalwaria Zebrzydowska – sanktuarium pasyjno-maryjne – zwiedzanie sanktuarium, Droga Krzyżowa na kalwaryjskich drózkach, modlitwa przed cudownym obrazem Pani Kalwaryjskiej

19.00 – zakwaterowanie w Domu św. Faustyny w Krakowie-Łagiewnikach

Czas wolny

3 dzień – środa, 19 czerwca 2013 r.

7.30 – śniadanie

Kraków-Łagiewniki – sanktuarium Bożego Miłosierdzia

8.00 – Msza św. w kaplicy klasztornej (gdzie znajduje się obraz Miłosiernego Jezusa i relikwie św. Faustyny), zwiedzanie sanktuarium, czas na osobistą modlitwę

Zwiedzanie centrum Krakowa

Czerna – sanktuarium Matki Bożej Szkaplerznej, zwiedzanie i modlitwa

Około 20.00 – powrót do Obornik Śląskich

Uwagi

– Koszt pielgrzymki: 280 zł

– Kontakt z organizatorem: ks. proboszcz Jacek Wawrzyniak SDS (71/310-13-51; jacek@sds.pl).

– Koszt pielgrzymki obejmuje: 2 noclegi, 2 śniadania, 1 kolację, ubezpieczenie, transport klimatyzowanym, komfortowym autokarem, opłaty autostradowe, parkingi.

– Cena nie obejmuje biletów wstępu i przewodników (około 30 zł).

Bierzmowani z parafii NSPJ Oborniki Śląskie, 26.02.2013 r.

1. Dominika Adameczyk
2. Agata Czerwińska
3. Kamila Durkalec
4. Agata Dziegielewska
5. Maria Freus
6. Jakub Gołębiowski
7. Mateusz Jaskólski
8. Emilia Łabuz
9. Jakub Nowicki
10. Grzegorz Pałka
11. Andrzej Rabiej
12. Klaudia Wójcik
13. Joanna Smektała
14. Patrycja Rosłońska

MĘCZENNICE Z NOWOGRÓDKA

Fragment ze strony http://www.opoka.org.pl/biblioteka/T/TS/swieci/b_nowogrodek2.html

Wybuch II wojny światowej 1 września 1939 r. i okupacja ziem wschodnich – najpierw sowiecka, a potem niemiecka – zburzyły ład i porządek nowogródzkiej wspólnoty. W czasie okupacji sowieckiej siostry żyły w rozproszeniu, spotykały się jednak na Mszy św. i nabożeństwie wieczornym w Farze. Jeszcze bardziej zbliżyły się wówczas do ludzi. Wyrzucone z domu, borykały się z problemami życia codziennego i z bliska poznawały cierpienie innych. W czasie okupacji niemieckiej siostry powróciły do klasztoru i starały się być dla udręczonej ludności znakiem nadziei. Takim światłem w mroku stała się podczas obu okupacji Fara, nic więc dziwnego, że wierni wypełniali ją tłumnie. Sytuacja była bardzo trudna. Najeźdźcy próbowali poróżnić Białorusinów i Polaków zgodnie z zasadą *divide et impera* (dziel i rządź). Wraz z przybyciem do Baranowicz grup specjalnych gestapo wzmógł się terror wobec ludności cywilnej w mieście i całym województwie. 31 lipca 1942 r. odbyła się pierwsza zbiorowa egzekucja, podczas której rozstrzelano 60 osób.

Siostry były ostoją dla Polaków nie tylko poprzez swą gorliwą modlitwę w kościele, ale także przez działalność charytatywną, gdyż to oni, po ludności żydowskiej, byli najbardziej prześladowani ze względu na narodowość i wiarę. Na wiosnę 1943 r. siostry jeszcze bardziej wzmogły swój apostolat na polu religijnym i charytatywnym. Wysyłały pacz-

ki deportowanym w głąb Rosji, pomagały wszystkim potrzebującym, zorganizowały chór, który śpiewał podczas nabożeństw. S. Maria Kanizja przygotowała trzy grupy dzieci do I Komunii św. i prowadziła w domach tajne nauczanie języka polskiego i historii. Udręczeni nowogródzianie szukali pociechy i ukojenia w Eucharystii, którą sprawował codziennie ks. Aleksander Zienkiewicz, jedyny w tej okolicy ocalały kapłan. Wieczorem przed wystawionym

Najświętszym Sakramentem wieni, razem z księdzem i siostrami, odmawiali różaniec.

W nocy z 17 na 18 lipca 1943 r. gestapo aresztowało w Nowogródku około 120 osób i zamierzało je rozstrzelać. Ich rodziny dzieliły się swoim bólem z siostrami. W tej sytuacji po południu owego dramatycznego dnia s. Maria Stella przy spotkaniu z ks. Aleksandrem Zienkiewiczem powiedziała: «Mój Boże, jeśli potrzebna jest ofiara życia, niech raczej nas rozstrzelają, aniżeli tych, którzy mają rodziny — modlimy się nawet o to». Te decyzje siostry podjęły wspólnie,

a s. Maria Stella jako przełożona domu wyraziła ją wobec księdza kapelana. Informacja dotarła do uwięzionych i, jak wspomina jedna z aresztowanych: «nowa otucha i nadzieja wstąpiła w nasze serca».

W końcu skazanym zamieniono karę śmierci na wywóz do pracy w Niemczech. Niektórych zwolniono. Transport wyruszył na zachód 24 lipca 1943 r. Wszyscy wywiezieni przeżyli wojnę i ocalili.

Na liście osób poszukiwanych przez gestapo znajdował się również ks. Aleksander Zienkiewicz. s. Maria Stella powiedziała do niego: «Mój Boże, ksiądz kapelan jest o wiele potrzebniejszy niż my, toteż modlimy się teraz o to, aby Bóg raczej nas zabrał niż księdza, jeśli jest potrzebna dalsza ofiara».

31 lipca 1943 r. jeden z gestapowców nakazał siostrą stawić się wieczorem, o godz. 19.30, w komisariacie okręgowym, w gmachu dawnego wojewódzkiego. Wieczorem, po nabożeństwie różańcowym, jedenaście siostr narzetańek ze swą przełożoną udało się na gestapo. Siostry spodziewały się w najgorszym wypadku wywiezienia na prace przymusowe do Niemiec. W domu pozostała dwunasta z nich, s. Maria Małgorzata Banaś, pracująca w szpitalu. Wracając z pracy, spotkała współsiostry, które szły na komisariat. Pragnęła do nich dołączyć, ale

przełożona poleciła jej wrócić do klasztoru i zaopiekować się Farą i księdzem.

Wyrok na siostry był z góry przesądzony. Eksterminacją księży i zakonnicy w Nowogródku i jego okolicach zajmowała się kierowana przez Główny Urząd Bezpieczeństwa Rzeszy policja bezpieczeństwa z Baranowicz, która dążyła do «rozbitcia chrześcijaństwa». Tętniąca życiem religijnym Fara, nazywana «kolebką nadziei, gniazdem polskości i bastionem katolicyzmu», musiała zostać zlikwidowana. Stąd też nie oskarżano siostr o nic ani nie przeprowadzono dochodzenia. Spędziły noc na modlitwie zamknięte w niewielkiej piwnicy komisariatu.

W niedzielę, 1 sierpnia 1943 r., o świcie gestapowcy wywieźli siostry i rozstrzelali je w niewielkim brzozowo-sosnowym lesie, w odległości 5 kilometrów od Nowogródka. Okoliczności męczeństwa siostr znane są z fragmentarycznych wypowiedzi uczestników egzekucji. Jeden z gestapowców, Niemiec pochodzący z Łotwy, który stołował się u Polki, Marii Tarnowskiej, w niedzielę, 1 sierpnia 1943 r., zjawił się na śniadaniu. «W pewnym momencie złapał się za głowę i powiedział: „Ach, jak one szły, trzeba było widzieć, jak one szły!” Na pytanie gospodyni: „Kto szedł?”, odpowiedział: „Siostry”. Innym razem powiedział: „Tak, one rzeczywiście były niewinne». Estończyk pracujący w komisariacie, który widział siostry w piwnicy przed śmiercią i uczestniczył w egzekucji, opowiedział, że siostry «w lesie przed straceniem poklekały wszystkie, modliły się, a następnie klęcząc zęgnęły się ze sobą. Matka przełożona każdą błogosławiła. Ostatni cios odbierały na klęczkach». U innej rodziny

polskiej, państwa Cieślewiczów, stołowali się dwaj oficerowie z brygady lotnej z Baranowicz oraz ich kierowca. Pan Cieślewicz próbował dowiedzieć się czegoś o losie siostr od szofera. Powiedział on, że «sami oficerowie z lotnej brygady rozstrzelali siostry. I że tylko jedną ich prośbę wykonali, mianowicie siostry prosiły, aby nie zdejmowano z nich ubrań zakonnych. Tak się stało — miały wszystko na sobie». Potwierdziła ten fakt ekshumacja dokonana 19 marca 1945 roku.

Śmierć siostr była heroicznym gestem miłości w obliczu nienawiści, świadectwem wiary w Boga, który pierwszy nas umiłował. Męczennice z Nowogródka w 125-letniej historii Zgromadzenia Sióstr Najświętszej Rodziny z Nazaretu stanowią najcenniejszy i niezniszczalny skarb, przykład chrześcijańskiego bohaterstwa i mocy Ducha Świętego, który słabe, zwykle niewiasty uzdalnia do dawania świadectwa o Chrystusie i ofiarowania życia «za przyjaciół swoich» (J 15, 13).

S. Maria Teresa Górska CSFN

Poniżej imiona błogosławionych sióstr:

1. S. Maria Stella od Najświętszego Sakramentu (Adela Mardosewicz CSFN), ur. 14 grudnia 1888 r.
2. S. Maria Imelda od Jezusa Hostii (Jadwiga Karolina Żak CSFN), ur. 29 grudnia 1892 r.
3. S. Maria Rajmunda od Jezusa i Maryi (Anna Kokołowicz CSFN), ur. 24 sierpnia 1892 r.
4. S. Maria Daniela od Jezusa i Maryi Niepokalanej (Eleonora Aniela Józwick CSFN), ur. 25 stycznia 1895 r.
5. S. Maria Kanuta od Pana Jezusa w Ogrójcu (Józefa Chrobot CSFN), ur. 22 maja 1896 r.
6. S. Maria Sergia od Matki Bożej Bolesnej (Julia Rapiej CSFN), ur. 18 sierpnia 1900 r.

MÓJ NAUCZYCIEL, A WIERNY UCZEŃ SWOJEGO MISTRZA

Wspomnienie o śp. ks. Aleksandrze Zienkiewczu

W swoim już dość długim życiu miałam szczęście spotkać wielu wspaniałych ludzi. W wielu wypadkach byli to księża – prawdziwi ludzie i święci kapłani. Jednym z nich był śp. Sługa Boży ks. Aleksander Zienkiewicz.

Był rok 1962. Rozpoczęłam studia przyrodnicze we Wrocławiu. Po rekolekcjach adwentowych (a może wielkopostnych) trafiłam do Akademickiego Duszpasterstwa „Pod Czwórkę”, które prowadził ks. Aleksander – Wujek (kolejny oprócz Karola Wojtyły w Krakowie). Był to kapłan doświadczony przez okrucieństwo wojny i cudownie ocalony od śmierci z rąk hitlerowców. Pochodził z Kresów Wschodnich – z Wileńszczyzny. Był przed II wojną światową proboszczem w Nowogródku u siostr nazaretanek. Gdy fala aresztowań i rozstrzeliwań przybierała na sile, a ks. Aleksander też był poszukiwany, siostry uznały, że ofiarą z ich

życia może uratować jego życie. I tak się stało. Jedenaście siostr zostało rozstrzelanych w pobliskim lesie. On został uratowany, musiał jednak uchodzić i tak znalazł się na Dolnym Śląsku.

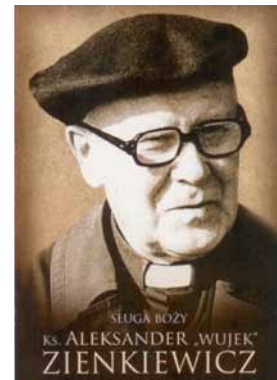
W latach sześćdziesiątych (i późniejszych, do 1995 r.) duszpasterstwo działało bardzo prężnie. Ks. Aleksander – Wujek bardzo dbał o to, by uzupełnić nasze studenckie wiadomości w dziedzinie etyki. Historii Kościoła i filozofii uczyli nas ks. Julian Michalec z Przemyśla i ks. Adam Dyczkowski – późniejszy biskup gorzowski. Korzystaliśmy z tych spotkań w czasach, gdy trudno było o rzetelną prawdę i rozwój duchowy.

Na rekolekcje ks. Aleksander Zienkiewicz zapraszał znamienitych wykładowców: ks. kard. Wojtyłę, dr Wandę Połtawską, dr Sujak i innych. Spotkania w kościele pw. św. św. Piotra i Pawła obok „Czwórki” rozpoczynały się Mszą świętą i prelekcją na dany temat.

Ks. Aleksander podobnie jak ks. kard. Wojtyła wyjeżdżał z młodzieżą nad morze, z góry. Tam był ciąg dalszy katechizacji. Pamiętam smutną i trudną dla Wujka i dla nas sytuację. Podczas wspólnego wyjazdu z młodzieżą nad morze utonęła studentka. Wielka tragedia dla rodziców, ks. Aleksandra i dla całego środowiska. Zginął młody człowiek, pełen

życia i planów na przyszłość. Padł cień na dalsze wyjazdy. Wujek jednak w dalszym ciągu dawał siebie na co dzień i w czasie wakacji.

Jego ulubioną piosenką był „Pollesia czar”. Śpiewając przy kominku „Pod Czwórką” przy okazji imienin lub innych spotkań. Ta piosenka przypominała mi rodzinne strony.

Wśród studentów lubiących wieczorki taneczne dużym powodzeniem cieszyły się spotkania przed Adwentem i Wielkim Postem. Zabawa kończyła się około 23.40, a potem była Msza św. rozpoczynająca następny okres w liturgii Kościoła. Każdy z nas wiedział, jak ważne są okresy zabawy i wstrzeźliwości. Wszystko miało być na swoim miejscu.

Wujek był bardzo skromnym, prostym i serdecznym człowiekiem. Zwracał się do każdego

„kochany”, „kochana” i każdy z nas czuł się kimś jedynym, niepowtarzalnym, najważniejszym. Umiał bardzo uważnie słuchać. Dowodem jego skromności i braku przywiązania do rzeczy materialnych był fakt, że cokolwiek otrzymał nowego: sweter, buty, teczkę – wszystko to znajdowało nowego właściciela. Jemu było zbędne.

Można było przyjść do niego o każdej porze na rozmowę, pożyczyc książkę, wypić herbatę.

Pamiętam jedno takie zdarzenie. Przyszłam z mężem, krótko po ślubie i pytam „Co zrobić, chcę być w Oazie, ale mój mąż tego nie widzi?” Popatrzył uważnie, pogłodził się po głowie i powiedział: „Wszystko powinniście robić razem”.

Ks. Aleksander Zienkiewicz wielokrotnie spotykał się z papieżem Janem Pawłem II. Pozostały zdjęcia przedstawiające ich w uścisku. Byli podobni nawet fizycznie.

Ks. Aleksander Zienkiewicz był pięknym, dobrym, skromnym człowiekiem i bardzo gorliwym kapłanem. Cieszę się, że mogłam być w jego cieniu przez wiele lat. 26 lutego w imieniu ks. Aleksandra jego wychowanek wie zbierają się pod Czwórką na Mszy św. i agapie. Dzięki ich staraniom w 2011 r. został otwarty proces beatyfikacyjny ks. Aleksandra (czekamy na cud za jego wstawiennictwem).

Maria Mironowicz

„Pod Czwórką” (ul. Katedralna 4 we Wrocławiu) została otwarta izba pamięci poświęcona osobie Sługi Bożego ks. Aleksandra Zienkiewicza.

Jest ona czynna w poniedziałki, środy i piątki od 12⁰⁰ do 15⁰⁰.

Znajduje się tam wiele pamiątek i przedmiotów, których on używał, oraz książki, płyty, kasety z nagraniami jego kazań.

Opis losów ks. Aleksandra można znaleźć na stronie <http://www.wujek.wroc.pl>.

Żywa lekcja historii w obornickim gimnazjum

1 marca po raz trzeci obchodziliśmy w Polsce Narodowy Dzień Pamięci Żołnierzy Wyklętych.

Święto to zostało ustanowione na mocy ustawy Sejmowej w lutym 2011 roku. Pomysł ustanowienia święta 1 marca wysunął ówczesny prezes Instytutu Pamięci Narodowej Janusz Kurtyka. Tego dnia w 1951 roku w więzieniu mokotowskim wykonano wyrok śmierci na siedmiu członkach IV Komendy Zrzeszenia „Wolność i Niezawisłość”: Łukaszu Cieplińskim, Mieczysławie Kawalcu, Józefie Batorym, Adamie Lazarowiczu, Franciszku Błażeju, Karolu Chmielu i Józefie Rzepce.

Tegoroczne obchody upamiętniały pamięć tych wszystkich, którzy po zakończeniu II wojny światowej nie pogodzili się narzuconym przez Sowieców nowym porządkiem politycznym, a więc byłych żołnierzy Armii Krajowej, Narodowych Sił Zbrojnych, Zrzeszenia „Wolność i Niezawisłość” i wielu innych organizacji.

1 marca do obchodów święta przyłączyli się również uczniowie Publicznego Gimnazjum im. Polskich Laureatów Nagrody Nobla w Obornikach Śląskich.

Uczniowie klas drugich i trzecich wykonywali plakaty o tematyce patriotycznej, z których później zorganizowano wystawę poświęconą pamięci Żołnierzy Wyklętych. Gimnazjaliści w swoich pracach przypomnieli sylwetki bohaterów, bestialsko straconych w komunistycznych więzieniach, między innymi Danutę Siedzikówną, pseudonim Inka, siedemnastolatkę, na której stalinowskie władze polskie wykonały wyrok śmierci.

Przy okazji wykonywania plakatów uczniowie poznawali historię Żołnierzy Wyklętych, a jednocześnie mogli oddać w ten sposób hołd tym, którzy oddali życie, często bardzo krótkie, za wolność Ojczyzny.

Ukoronowaniem obchodów Narodowego Dnia Pamięci Żołnierzy Wyklętych był udział poczty sztandarowej naszej szkoły w obchodach święta na Cmentarzu Osobowickim we Wrocławiu. Społeczność uczniowską obornickiego gimnazjum reprezentowali Marta Kluczek, Agnieszka Prucnal i Mateusz Polkowski z klasy III a oraz wicedyrektor szkoły Robert Koszel. Uroczystości odbyły się pod pomnikiem Ofiar Terroru Komunistycznego 1945–1956.

Cmentarz Osobowicki jest szczególnym miejscem pamięci o Żołnierzach Wyklętych. Dr hab. Krzysztof Szwaagrzyk z Instytutu Pamięci Narodowej powiedział, że kwatery 81 a i 120 na tym cmentarzu są jedynym w kraju miejscem, w którym spoczywają szczątki ofiar systemu komunistycznego i które w latach późniejszych nie zostało zniszczone. W innych miastach takie kwatery świadomie przeznaczano na pochówki innych osób.

W uroczystościach na Cmentarzu Osobowickim wziął udział m.in. prezydent Wrocławia Rafał Dutkiewicz. Szczególnym echem odbiła się wypowiedź Zbigniewa Lazarowicza, syna zamordowanego 1 marca 1951 roku Adama Lazarowicza. W swojej wypowiedzi wspominał poległych i pomordowanych współtowarzyszy ojca oraz wskazywał na nierozliczenie do tej pory zbrodni komunistycznych w Polsce.

Uroczystości zakończyły się apelem poległych i złożeniem kwiatów pod pomnikiem.

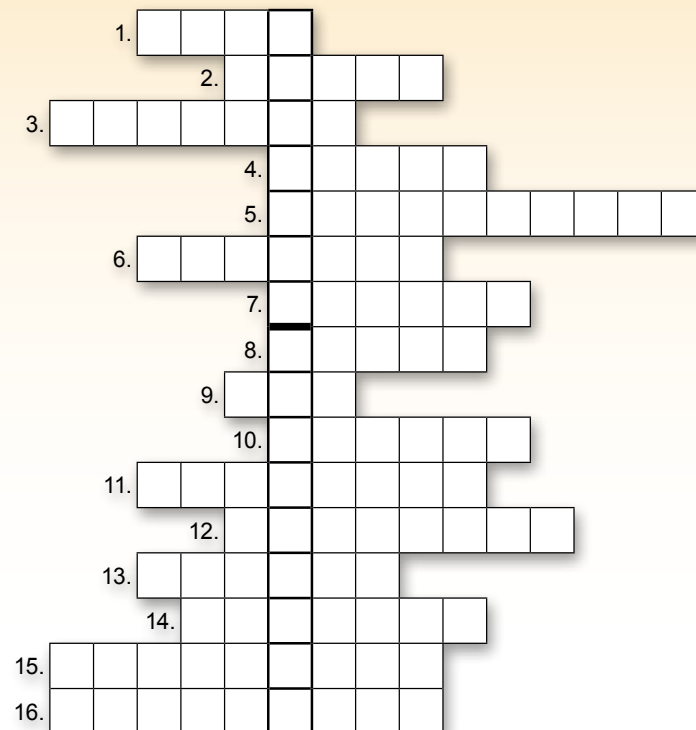
Dla uczniów obornickiego gimnazjum obchody Narodowego Dnia Pamięci Żołnierzy Wyklętych były doskonałą lekcją patriotyzmu.

Dziś, gdy tak trudno znaleźć wzorce moralne i osobowe dla młodzieży, przypomnienie sylwetki Żołnierzy Wyklętych pozwala budować na ich niezłomnej postawie mocne fundamenty wychowania i kształtowania w młodym człowieku miłości i do Ojczyzny i odpowiedzialności za Jej losy.

Robert Koszel

Krzyżówka świąteczna

1. Obowiązuje w Wielki Piątek.
2. Dzień rozpoczynający Wielki Post.
3. Godzina śmierci Jezusa.
4. Nabożeństwo wielkopostne.
5. „To jest mój Syn umiłowany, w nim mam
6. Pan Jezus nas przez swoją śmierć.
7. Płakała pod krzyżem.
8. Z niej popiół na głowy.
9. Uczeń spod krzyża.
10. Pomagał nieść krzyż.
11. Przebiła bok Jezusa.
12. Jezus....
13. Zdrajca.
14. Góra Czaszki.
15. 30 elementów zdrady.
16. W Wieczerniku.

Rebus

Kronika parafii NSPJ

W drugą niedzielę Wielkiego Postu **24 lutego** prowadzono zbiórkę do puszek na pomoc misjom. Zebrano 910 zł. Z okazji przypadających **24 lutego** imienin ks. proboszcza Macieja w poniedziałek 25 lutego o godz. 18.30 sprawowana była Msza św. w jego intencji, a przedstawiciele parafian złożyli życzenia imieninowe.

We wtorek **26 lutego** w parafii NSPJ miała miejsce wizytacja kanoniczna Ks. Arcybiskupa Mariana Gołbiewskiego. Wizytacja rozpoczęła się w Kuraszkowie o godz. 15.30. Ks. Arcybiskupa przywitali mieszkańcy w kaplicy pw. NMP Matki Miłosierdzia tradycyjnym bochnem chleba. Następnie pomodliliśmy się Koronką do Bożego Miłosierdzia, a Ks. Arcybiskup skierował do obecnych słowo zachęty i umocnienia w wyznawaniu wiary. O godz. 16.00 odbyło się spotkanie wizytacyjne w kancelarii parafialnej, rozmowa z ks. proboszczem i pozostałymi kapłanami. O godz. 17.30 miało miejsce spotkanie z Radą Parafialną, o 18.00 z grupami apostołsko-modlitewnymi i przedstawicielami szkół. Na spotkaniu prezesi grup odczytali sprawozdania ze swojej działalności. Punktem kulminacyjnym była odprawiana o godz. 18.30 Msza św. z udzielaniem sakramentu bierzmowania. Ks. Arcybiskup zachęcił młodzież do mężnego wyznawania wiary. Dziękował za przyjęcie go, a jednocześnie zwrócił uwagę na potrzebę świadectwa i podjęcia działań w celu większego udziału parafian w niedzielnej Mszy św.

W środę **27 lutego** o godz. 19.15 w Domu Katolickim odbyła się kolejna katecheza dorosłych w ramach „Wieczorów Nikodema”. Katechezę pt. „Dlaczego wierzyć Ewangeliom?” (cz. 1) poprowadził ks. dr Roman Słupek SDS.

W związku z decyzją Ojca Świętego Benedykta XVI o ustąpieniu z urzędu, w czwartek **28 lutego** o godz. 18.30 odprawiliśmy Mszę św., w której dziękowaliśmy za pontyfikat Ojca Świętego.

W czwartek **28 lutego** przypadały również imieniny ks. Romana. Z tej racji podczas Mszy o godz. 18.30 jedna z intencji sprawowana była za ks. Romana, a przedstawiciele parafian złożyli życzenia imieninowe.

OGŁOSZENIA PARAFII NSPJ

Skarbonki Caritas z jałmużną będzie można złożyć w Wielką Sobotę podczas święcenia pokarmów. Zebrane ofiary zostaną przekazane po połowie Caritas Archidiecezjalnej i Parafialnemu Zespołowi Caritas.

Konkurs plastyczny

Rada Parafialna zaprasza dzieci szkół podstawowych i młodsze do udziału w konkursie plastycznym pt. „Z Jezusem na drodze krzyżowej”. Prace w formacie A4 z podpisem i klasą można składać w zakrystii do świąt. Rozstrzygnięcie nastąpi w niedzielę 7 kwietnia.

Odwiedziny chorych

W Wielki Czwartek 28 marca kapłani odwiedzą chorych z posługą sakramentalną. Kolejne odwiedziny będą w czerwcu.

Wieczór Nikodema

Ze względu na Triduum Paschalne kolejna katecheza dorosłych w ramach „Wieczorów Nikodema” odbędzie się w Domu Katolickim w czwartek 4 kwietnia o godz. 19.15. Katechezę pt. „Dlaczego wierzyć Ewangeliom?” (cz. 2) poprowadzi ks. dr Roman Słupek SDS.

WIELKI TYDZIEŃ

Spowiedź św.

Wielka Środa 6.30–8.00 oraz 17.00–20.00
Wielki Czwartek 8.00–9.00 oraz 15.00–17.30
Wielki Piątek 8.00–9.00 oraz 15.00–17.30
Spowiedź w Wielką Sobotę na indywidualną prośbę.

WIELKI CZWARTEK

W tym dniu wspominamy pamiątkę ustanowienia sakramentu Eucharystii i kapłaństwa; w kościołach parafialnych odprawia się tylko jedną Mszę św.

9.00 Odwiedziny chorych
18.00 Msza św. Wieczery Pańskiej. Po Mszy przeniesienie Najświętszego Sakramentu do Ciemnicy i adoracja
21.00 Zakończenie adoracji

WIELKI PIĄTEK Męki Pańskiej

W tym dniu nie odprawia się Mszy św. W Wielki Piątek obowiązuje tzw. post ścisły, czyli post (ograniczenie ilości spożywanych pokarmów) i wstrzeźliwość od pokarmów mięsnych.

8.00 Adoracja Najświętszego Sakramentu w Ciemnicy
11.00 Droga Krzyżowa
15.00 Koronka do Miłosierdzia Bożego
17.00 Droga Krzyżowa
18.00 Liturgia Wielkiego Piątku, przeniesienie Najświętszego Sakramentu do Grobu Pańskiego i adoracja
20.00 Droga Krzyżowa spod kościoła JTiAP
22.00 Zakończenie adoracji

WIELKA SOBOTA

8.00 Adoracja Najświętszego Sakramentu przy Grobie Pańskim
9.00–14.00 Święcenie pokarmów w kościele parafialnym (co godzinę)
13.00 Święcenie pokarmów w Morzęcinie Wielkim
13.20 Święcenie pokarmów w Siemianicach
14.00 Święcenie pokarmów w Kuraszkowie
20.30 Liturgia Paschalna i procesja rezurekcyjna. Prosimy o przyniesienie ze sobą świec

W NIEDZIELĘ ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO

nie będzie już Mszy o godz. 6.00. Pozostałe Msze św. według porządku niedzielnego.

Składamy serdeczne podziękowanie wszystkim, którzy złożyli ofiary na kwiaty do Grobu Pańskiego. W ich intencji odprawimy Msza św. w sobotę podczas Liturgii Paschalnej.

W **PONIEDZIAŁEK**, drugi dzień świąt, Msze św. jak w każdą niedzielę; o godz. 12.30 Msza św. z udzieleniem sakramentu chrztu św.

Regulacje dotyczące **dni pokuty** według Kodeksu Prawa Kanonicznego (kan. 1252): Post obowiązuje osoby od 18 do 60 roku życia (Środa Popielcowa i Wielki Piątek). Wstrzeźliwość od spożywania mięsa lub innych pokarmów obowiązuje osoby, które ukończyły 14 rok życia (wszystkie piątki w ciągu roku).

Strona parafii NSPJ: www.parafiaoborniki.sds.pl

1 marca z okazji I piątku miesiąca o godz. 16.30 odbyła się dla spowiedzi dla dzieci, a podczas Drogi Krzyżowej obrzęd Komunii św. O godz. 18.30 sprawowana była Msza św. w intencji dzieci i rodziców z grupy Różańca Rodziców. O godz. 19.00 odbyła się katecheza chrzcielna dla rodziców i chrzestnych.

W sobotę **2 marca** kapłani odwiedzili chorych z posługą sakramentalną

W pierwszą niedzielę miesiąca **3 marca** o godz. 8.00 sprawowana była Msza św. w intencji Żywego Różańca i odbyła się zmiana tajemnic różańcowych. Od godz. 15.00 trwała adoracja Najświętszego Sakramentu. Po Mszach św. Akcja Katolicka prowadziła zbiórkę do puszek na posiłki w szkołach dla dzieci z rodzin będących w trudnej sytuacji materialnej. Zebrano 718,39 zł

7 marca przypadał pierwszy czwartek miesiąca; o godz. 18.00 sprawowane było nabożeństwo Godziny Świętej i modlitwa o świętość dla kapłanów i o nowe powołania kapłańskie.

Ofiary składane na tacę w niedzielę **10 marca**, przeznaczone na cele inwestycyjne w naszej parafii, wyniosły 4800 zł. Dziękujemy za złożone ofiary.

We wtorek **12 marca** o godz. 19.30 została odprawiona Msza św. z okazji 18-lecia powstania naszej gazetki „Nasza Parafia”.

W czwartek **14 marca** sprawowana była Msza św. w intencjach Akcji Katolickiej.

W piątek **15 marca** odbyło się spotkanie modlitewne Koła Przyjaciół Radia Maryja. O godz. 18.30 sprawowana była Msza św. w poleconych intencjach, po niej odmówiono różaniec. O godz. 19.30 w budynku plebanii odbyło się spotkanie członków Rady Parafialnej, na którym omówiono bieżące sprawy duszpasterskie i gospodarcze.

We wtorek **19 marca** w uroczystość św. Józefa – Oblubieńca NMP, podczas Mszy św. o godz. 18.30 modliliśmy się za mężczyzn z naszej parafii.

W piątek **22 marca** o godz. 19.30 w Domu Katolickim odbyło się spotkanie organizacyjne Festynu Międzyparafialnego „Salwator” planowanego na czerwiec obecnego roku.

Kronika parafialna

Kronika parafii JTiAP

4 lutego przeżyaliśmy Niedzielę Ad Gentes, obchodzoną jest jako Dzień Modlitwy, Postu i Solidarności z Misjonarzami. Przykościelna zbiórka do puszek na pomoc misjonarzom i ich podopiecznym w krajach misyjnych wyniosła 1821 zł. Za składane ofiary składamy Bóg zapłać.

24 lutego we Mszy św. o godz. 17.00 uczestniczyli uczniowie klas drugich i trzecich gimnazjum oraz wszyscy przygotowujący się do sakramentu bierzmowania wraz z rodzicami. Po Mszy św. została wygłoszona konferencja.

26 lutego, w czwarty wtorek miesiąca, po Mszy św. wieczornej odmówiliśmy nowennę do św. Judy Tadeusza.

28 lutego w czwartek przed pierwszym piątkiem miesiąca została odprawiona Godzina Święta.

1 marca w pierwszy piątek miesiąca po Mszy św. wieczornej nastąpiła zmiana bilecików Straży Honorowej Serca Jezusowego i nabożeństwo ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa.

2 marca odprawione zostało nabożeństwo pierwszosobotnie ku czci Niepokalanego Serca Maryi. W tym dniu odwiedziliśmy z postugą sakramentalną naszych chorych w domach.

3 marca w pierwszą niedzielę miesiąca po Mszy św. o godz. 8.30 nastąpiła zmiana tajemnic różańcowych. Przed kościołem Akcja Katolicka prowadziła zbiórki do puszek na dożywianie w szkołach dzieci z ubogich rodzin, zebrano 1121,75 zł..

3 marca gościliśmy w naszej wspólnocie parafialnej i zakonnej siostry józefitki z Wrocławia. Podczas Mszy świętych skierowały do nas słowo, ubogaciły Msze św. śpiewem. Po Mszach św. odmówiliśmy modlitwę do św. Zygmunta Gorazdowskiego, założyciela sióstr józefitek i ucałowaliśmy relikwie.

4 marca odbyło się spotkanie Kręgu Biblijnego.

8 i 9 marca grupa młodzieży wraz z ks. Michałem Gołębiowskim uczestniczyła w Czuwaniu Młodych w sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej w Trzebini.

10 marca taca na remont kościoła wyniosła 6 237 zł. Składamy Bóg zapłać.

12 marca, w drugi wtorek miesiąca, odprawiona została nowenna do św. Antoniego Padewskiego.

13 marca odbyła się pierwsza próba przed uroczystością przyjęcia sakramentu bierzmowania,

15 marca rozpoczęły się w naszej parafii warsztaty kompetencji rodzicielskich.

17 marca rozpoczęliśmy rekolekcje wielkopostne, które trwały do 20 marca. Rekolekcje głosił ks. Andrzej Drogoś, salwatorianin, przełożony wspólnoty salwatorianów w Nitrze na Słowacji.

21 marca przeżyaliśmy wizytację kanoniczną, którą przeprowadził ks. arcybiskup Marian Gołębiowski, metropolita wrocławski.

OGŁOSZENIA PARAFII JTiAP

Odwiedziny chorych w Wielki Czwartek od godz. 9.00.

Msza wieczorna

Od 2 kwietnia aż do końca września Msze św. wieczorne w tygodniu będą odprawiane o godz. 19.00.

Numer konta parafialnego, na które można wpłacać ofiary na remont naszego kościoła: ING Bank Śląski 15 1050 1575 1000 0090 7497 0857 Parafia Rzymskokat. św. Judy Tadeusza i św. Antoniego Padewskiego, ul. Trzebnicka 35, 55-120 Oborniki Śląskie (z dopiskiem: na cele kultu religijnego).

Psycholog pełni dyżur w Poradni Życia Rodzinnego w czwartki od 17.00 do 19.00. Tel. w godzinach dyżuru: 71 310 23 52.

Katolickie Stowarzyszenie „Ecclesia” numer konta bankowego: 94 9583 0009 0018 2663 2000 0001

Triduum Paschalne 2013

28 marca – WIELKI CZWARTEK

8.00–9.00 Okazja do spowiedzi
9.00 Odwiedziny chorych
17.00 Msza św. w Gołędzinowie i Kowalach
16.00–18.00 Okazja do spowiedzi
18.30 Msza święta Wieczery Pańskiej
21.00 Zakończenie adoracji w Ciemnicy

29 marca – WIELKI PIĄTEK

8.30–18.30 Adoracja Najśw. Sakramentu w Ciemnicy
8.00–9.00 Okazja do spowiedzi
9.00 Droga Krzyżowa dla dorosłych
16.00–18.00 Okazja do spowiedzi
17.00 Droga krzyżowa dla dzieci
18.30 Liturgia Męki Pańskiej
20.00 Droga Krzyżowa ulicami miasta na Grzybek
22.00 Zakończenie adoracji przy Bożym Grobie

W Wielki Piątek obowiązuje post ścisły, tzn. abstinencja od pokarmów mięsnych oraz jeden posiłek w ciągu dnia do syta.
Powstrzymujemy się od spożywania alkoholu.

30 marca – WIELKA SOBOTA

8.00–20.15 Adoracja Najśw. Sakramentu przy Grobie Pańskim
8.00–11.30 Okazja do spowiedzi
Święcenie pokarmów w kościele od 9.00 do 14.00 o pełnych godzinach na wioskach
13.00 Wilczyn, Kowale, Nowosielce
13.30 Borkowice, Piekary, Gołędzinów
20.15 Zakończenie adoracji przy Grobie Pańskim

20.30 LITURGIA WIGILII PASCHALNEJ
Liturgia światła, Liturgia Słowa, Liturgia chrzcienia, Eucharystia – Msza święta Wigilii Paschalnej, procesja rezurekcyjna
W Wielką Sobotę na Liturgię Wigilii Paschalnej przynosimy ze sobą świece.

31 marca NIEDZIELA ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO

Msze święte jak w każdą niedzielę:
8.30, 11.00, 12.30, 17.00, 19.00

1 kwietnia – PONIEDZIAŁEK WIELKANOCNY
Porządek Mszy świętych niedzielny. Msza św. z udzieleniem sakramentu chrztu św. o 12.30

Parafialny Zespół Caritas w Obornikach Śląskich

Pan Radny Rady Miejskiej
Dyrektor Intermarkhe
Łukasz Budas

PODZIĘKOWANIE

Parafialny Zespół CARITAS w Obornikach Śląskich składa serdeczne podziękowanie za pomoc w transporcie artykułów spożywczych oraz znaczne wsparcie finansowe udzielone naszemu zespołowi.

Dzięki zaangażowaniu osób takich jak Pan możemy systematycznie i skutecznie pomagać będącym w potrzebie ludziom z terenu naszej gminy.

Bóg zapłać!

Prezes Caritas Oborniki Śl.

Anna Giermek

Skarbnik

Kazimierz Wróbel

Parafialny Zespół Caritas przy parafii p.w. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Obornikach Śl. z siedzibą przy ul. Wyszyńskiego 23

Sakrament Chrztu Św. przyjęli:

Parafia JTiAP

- Stanisław Rybarczyk, 03.03.2013 r.
- Jagoda Stasiak, 10.03.2013 r.
- Szymon Kowalski, 16.03.2013 r.

Parafia NSPJ

- Milena Karcz, 03.03.2013 r.
- Aleksander Piotr Domagała, 03.03.2013 r.

Odeszli do Pana po wieczną nagrodę:

Parafia JTiAP

- Alina Sochacka, 1.83, zm. 01.03.2013 r.
- Otylia Bugara, 1.82, zm. 06.03.2013 r.
- Marek Czarnecki, 1.67, zm. 13.03.2013 r.
- Franciszek Pucillowski, 1.81, zm. 17.03.2013 r.

Parafia NSPJ

- Mieczysław Tomczak, 1.85, 24.02.2013 r.
- Danuta Teresa Laskowska-Sputo, 1.86, 04.03.2013 r.
- Lucjan Węgrzynowicz, 1.58, 06.03.2013 r.

*„...Ty jesteś kapłanem
na wieki na wzór
Melchizedeka...”*

Z okazji święta ustanowienia kapłaństwa naszym drogim duszpasterzom chcemy życzyć aby na drodze do celu jakim jest życie wieczne, doświadczali radości, wdzięczności, stałej Opatrzności Bożej i bezwzględnej miłości Pana. Aby się nie znużyli i wytrwale wędrowali dniami i latami, do niebios bram razem ze wszystkimi, do których zostali posłani.

Redakcja

Jezu, jedyna Drogo do Ojca, Prawdo i Życie człowieka.

Ty obiecałeś prowadzić swój Kościół do końca czasów.

Ty wybrałeś naszego Ojca Świętego, Franciszka, ustanawiając go Pasterzem Kościoła Powszechnego. Udziel mu pełni łask Ducha Świętego, niech utwierdza nas w wierze i prowadzi nas we wspólnocie nadziei i miłości.

Za wstawiennictwem Maryi, Dziewicy i Matki, zjednocz nas z Następcą św. Piotra i umacniaj nas w każdej Eucharystii, dając nam siłę, byśmy pocieszali prześladowanych, byli solidarni z biednymi i cierpiącymi, głosząc Twoją Śmierć i Zmartwychwstanie wszystkim narodom ziemi. Amen.

Duchowa Adopcja dziecka poczętego

Serdecznie zapraszamy wszystkich do podjęcia duchowej adopcji dziecka poczętego. Uroczyste przyrzeczenie będzie miało miejsce w kościele pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w poniedziałek **8 kwietnia na Mszy św. o godz. 18.30**. Każda modlitwa się liczy!!! Jedna dziesiątka różańca dziennie przez 9 miesięcy daje 295 dziesiątek = 59 koronek różańca.

MOJE MAGNIFICAT

Wielki jesteś, Panie, i wielka jest Twoja chwała.

Wysławiać i wielbić Ciebie będę przez całe życie.

Panie, każdego dnia dziękuję Ci za Twoje wielkie miłosierdzie.

Pochyliłeś się nade mną i uchyliłeś rąbek nieba.

Dlatego nie spoczne i codziennie będę Ciebie wielbiła,

bo Twoja łaska nigdy się nie kończy.

Tak bardzo mnie umiłowałeś, że zapomniałeś o swojej sprawiedliwości.

Przebaczyłeś to, czego żaden człowiek nie byłby w stanie przebaczyć.

Panie, moja wdzięczność nie ma granic.

Całym swoim życiem śpiewam Tobie mój pochwalny hymn uwielbienia.

Budzę się i zasypiam z Twoim słodkim imieniem na ustach.

Nawet we śnie składam Ci swoje miłosne wyznania.

Pragnę świadczyć o wielkiej Twojej dobroci i miłosierdziu,

nie słowami, ale całym moim prostym życiem,

zgodnym z Twoimi przykazaniami.

Bo tylko w ten sposób mogę wyśpiewywać moje wielkie uwielbienie.

Nasza Parafia – pismo redagowane przez wiernych parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa oraz św. Judy Tadeusza i św. Antoniego Padewskiego w Obornikach Śląskich.

Redakcja: Robert Wrzesiński (redaktor naczelny), ks. Karol Węgrzyn SDS, Grzegorz Czerkas, Aldona Dudek (korekta), Alina Golecka, Magdalena Liszka, Dorota Nikiporczyk (webmaster), Małgorzata Pawlak, Monika Pawlak, ks. Ireneusz Pelka SDS (asystent kościelny), Zbigniew Stachurski, Barbara Wrzesińska.

Adres redakcji: „Nasza Parafia”, parafia rzymsko-katolicka, ul. Stefana Kardynała Wyszyńskiego 23, 55-120 Oborniki Śląskie, e-mail: graphito@poczta.wp.pl, www.naszaparafia.sds.pl (lub www.naszaparafia.salwatorianie.pl)

Wydawca: Studio Graphito (nr tel. 71 310 21 65), nakład 500 egz.

Redakcja zastrzega sobie prawo zmiany tytułów, skracania i dokonywania korekty stylistycznej nadesłanych tekstów.